

31992R2082

1992.7.24.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 208/9

A TANÁCS 2082/92/EGK RENDELETE

(1992. július 14.)

a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek különleges tulajdonságainak tanúsításáról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 43. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽²⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽³⁾,

mivel a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek termelése, gyártása és piaci elosztása fontos szerepet játszik a Közösség gazdaságában;

mivel a közös agrárpolitika irányváltása keretében ösztönözni kell a mezőgazdasági termelés diverzifikációját; mivel a különleges termékeket támogató intézkedések, egyrészt a mezőgazdasági termelők bevételeinek növelésével, másrészt a vidéki lakosság helyben tartásával, komoly hasznára válhatnak a vidék gazdaságának, különösen a hátrányos helyzetű vagy félreeső területek esetében;

mivel, tekintettel az élelmiszer-ágazat belső piacának kiteljesedésére, a gazdasági szereplők számára lehetővé kell tenni, hogy növelhessék termékeik piaci értékét, miközben megóvják a fogyasztókat a tisztességtelen gyakorlattól, egyúttal tisztességes kereskedelmet biztosítanak;

mivel a fogyasztóvédelmi politika jövőbeni megújításánál figyelembe veendő prioritásokról szóló, 1989. november 9-i tanácsi állásfoglalásnak ⁽⁴⁾ megfelelően ajánlatos figyelembe venni azt a növekvő fogyasztói igényt, hogy nagyobb hangsúlyt kapjon a minőség és az élelmiszerek jellegére, előállításának vagy feldolgozásának módjára, valamint különleges tulajdonságaira vonatkozó tájékoztatás; mivel a piacon kapható termékek skálája igen széles, és a rájuk vonatkozó információ bőséges, a fogyasztók számára a jobb választás érdekében világos és tömör leírással kell szolgálni az élelmiszerek különleges tulajdonságairól;

mivel e célok elérését elősegítheti egy jogszabályokon alapuló önkéntes rendszer; mivel egy ilyen rendszernek, amely lehetővé teszi a termelők számára, hogy közösségi szinten nyilvánosságra hozzák egy élelmiszer minőségét, garantálnia kell az érintett adatok helytállóságát;

mivel egyes termelők a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek különleges tulajdonságai révén a piaci érték növelését szeretnék elérni, mert termékeik, illetve élelmiszereik lényegi tulajdonságai egyértelműen megkülönböztetik azokat más hasonló termékektől és élelmiszerektől; mivel a fogyasztók védelme érdekében a tanúsított különleges tulajdonságokat hivatalosan ellenőrizni kell;

mivel a szóban forgó termékek, illetve élelmiszerek különleges tulajdonságai megkívánják, hogy a végső fogyasztók részére értékesítendő élelmiszerek címkézésére, kiszerezésére és reklámozására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1978. december 18-i 79/112/EGK tanácsi irányelvben ⁽⁵⁾ megállapított címkézési szabályok különös rendelkezésekkel egészüljenek ki és mivel az ilyen termékek vagy élelmiszerek kereskedelmi leírása mellé egy olyan jelzést és adott esetben közösségi szimbólumot kell kialakítani, amely tájékoztatja a fogyasztókat, hogy az adott termék, illetve élelmiszer ellenőrzött különleges tulajdonságokkal rendelkezik;

mivel a termékleírásban szereplő különleges tulajdonságok meglétének és állandóságának garantálása érdekében a termelői csoportosulásoknak saját maguknak kell meghatározniuk a szóban forgó tulajdonságokat egy leírásban; mivel azonban közösségi szinten egységessé kell tenni a termékleírás ellenőrzéséért felelős szervek elismerésének szabályait;

mivel a tisztességtelen versenyfeltételek kialakulásának elkerülése érdekében minden termelő számára lehetővé kell tenni, hogy a termék bejegyzett kereskedelmi megnevezését jelzéssel és adott esetben közösségi szimbólummal együtt, vagy az ilyenként bejegyzett kereskedelmi terméknevezést mindaddig használhassa, amíg az általa termelt vagy feldolgozott mezőgazdasági termék, illetve élelmiszer megfelel a vonatkozó előírásoknak, és az általa kiválasztott ellenőrző szervet jóváhagyták;

mivel engedélyezni kell a kereskedelmet azokkal a harmadik országokkal, amelyek egyenértékű biztosítékokat nyújtanak arra, hogy felségterületükön a különleges tulajdonságokat igazoló tanúsítványokat bocsátanak ki, és azokat ellenőrzik is;

mivel ahhoz, hogy a mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek különleges tulajdonságainak jelzése a termelőknek érdekében álljon, egyúttal pedig elnyerje a fogyasztók bizalmát, azt jogi védelemben kell részesíteni és hatósági ellenőrzés alá kell vonni;

⁽¹⁾ HL C 30., 1991.2.6., 4. o., és HL C 71., 1992.3.20., 14. o.

⁽²⁾ HL C 326., 1991.12.16., 40. o.

⁽³⁾ HL C 40., 1992.2.17., 3. o.

⁽⁴⁾ HL C 294., 1989.11.22., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 33., 1979.2.8., 1. o. A legutóbb a 91/72/EGK irányelvvel (HL L 42., 1991.2.15., 27. o.) módosított irányelv.

mivel meg kell határozni azt az eljárást, amelynek segítségével szoros együttműködés alakítható ki a tagállamok és a Bizottság között az e célra létrehozott szabályozási bizottságban,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) Ez a rendelet megállapítja azokat a szabályokat, amelyek alapján a különleges tulajdonságokra vonatkozó közösségi tanúsítvány megszerzhető:

- a Szerződés II. mellékletében felsorolt, emberi fogyasztásra szánt mezőgazdasági termékekre,
- e rendelet mellékletében felsorolt élelmiszerekre.

A melléklet a 19. cikkben meghatározott eljárásnak megfelelően módosítható.

(2) Ez a rendelet nem sért egyéb közösségi különös rendelkezést.

(3) A műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 1983. március 28-i 83/189/EGK tanácsi irányelvet⁽¹⁾ nem kell alkalmazni a különleges tulajdonságok tanúsítványaira, amelyekre ez a rendelet vonatkozik.

2. cikk

E rendelet alkalmazásában:

1. „különleges tulajdonság”: az a tulajdonság, vagy azon tulajdonságok összessége, amely egyértelműen megkülönböztet egy mezőgazdasági terméket vagy élelmiszert más hasonló termékektől vagy azonos kategóriába tartozó élelmiszerektől.

A mezőgazdasági termék, illetve élelmiszer kiszerezése nem tekinthető az 1. pont alá tartozó tulajdonságnak.

A különleges tulajdonság nem korlátozható a közösségi vagy nemzeti jog alapján, illetve szabványügyi szervek által megállapított, vagy önkéntes szabványokban meghatározott minőségi vagy mennyiségi összetételre, vagy előállítási módra; ez a szabály azonban nem vonatkozik azokra az esetekre, amikor a szóban forgó jogszabályt vagy szabványt éppen egy termék különleges tulajdonságának meghatározása céljából állapították meg;

2. „csoportosulás”: ugyanazzal a mezőgazdasági termékkel vagy élelmiszerral foglalkozó termelők és/vagy feldolgozók jogi formától és összetételtől független bármely társulása. A csoportosulásban részt vehetnek egyéb érdekelt felek is;

3. „különleges tulajdonságok tanúsítványa”: egy termék különleges tulajdonságainak a Közösség általi elismerése az e rendeletnek megfelelő nyilvántartásba vétellel.

⁽¹⁾ HL L 109., 1983.4.26., 8. o. A legutóbb a 90/230/EGK határozattal (HL L 128., 1990.5.18., 15. o.) módosított irányelv.

3. cikk

A Bizottság létrehozza és vezeti a különleges tulajdonságok tanúsítványainak nyilvántartását, amely felsorolja azoknak a mezőgazdasági termékeknek és élelmiszereknek az elnevezését, amelyeknek különleges tulajdonságait közösségi szinten e rendelettel összhangban elismerik.

A nyilvántartás megkülönbözteti a 13. cikk (1) bekezdése szerinti és a 13. cikk (2) bekezdése szerinti elnevezéseket.

4. cikk

(1) Ahhoz, hogy a 3. cikkben foglaltaknak megfelelően nyilvántartásba kerülhessen, a mezőgazdasági terméknek, illetve élelmiszernak vagy hagyományos alapanyagból kell készülnie, vagy hagyományos összetételűnek kell lennie, vagy előállítási és/vagy feldolgozási módjának hagyományos jellegű előállítást és/vagy feldolgozást kell tükröznie.

(2) Nyilvántartásba vétel nem engedélyezhető abban az esetben, ha a mezőgazdasági termék, illetve élelmiszer különleges tulajdonsága az alábbiaknak köszönhető:

- a) származási hely vagy földrajzi eredet;
- b) kizárólag technológiai újítás alkalmazása.

5. cikk

(1) Nyilvántartásba vételhez az elnevezésnek:

- önmagában véve is egyedinek kell lennie, vagy
- ki kell fejeznie a mezőgazdasági termék, illetve élelmiszer különleges tulajdonságát.

(2) Az (1) bekezdés második francia bekezdésében említett, különleges tulajdonságot kifejező elnevezést nem lehet nyilvántartásba venni, amennyiben:

- csak egy olyan általános természetű tulajdonságra utal, amelyet a mezőgazdasági termékek illetve élelmiszerek egy bizonyos csoportjára vagy konkrét közösségi jogszabályban meghatározott egész csoportjára használnak,
- megtévesztő, különösen például az olyan elnevezés, amely a termék valamely nyilvánvaló jellegzetességére utal, vagy a termék jellegzetességei tekintetében nem áll összhangban a termékleírással vagy a fogyasztói elvárásokkal.

(3) Nyilvántartásba vételhez az (1) bekezdés első francia bekezdésében említett különleges elnevezésnek hagyományosnak kell lennie, és meg kell felelnie a nemzeti rendelkezéseknek vagy a nyelvhasználat tekintetében bevettnek kell lennie.

(4) Földrajzi fogalmak használatának engedélyezése olyan nevek esetében lehetséges, amelyek nem tartoznak a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló, 1992. július 14-i 2081/92/EGK tanácsi rendelet hatálya alá⁽¹⁾.

⁽¹⁾ HL L 208., 1992.7.24., 1. o.

6. cikk

(1) A különleges tulajdonságok tanúsítványa csak a termékleírásnak megfelelő mezőgazdasági termékre, illetve élelmiszerre állítható ki.

(2) A termékleírás legalább a következő adatokat tartalmazza:

- az (5) bekezdés szerinti név egy vagy több nyelven,
- az előállítás módjának leírása, beleértve a felhasznált alapanyagok és/vagy alkotórészek természetét és tulajdonságait; és/vagy a mezőgazdasági terméknek, illetve élelmiszernek a különleges tulajdonságait érintő elkészítési módja,
- azok a szempontok, amelyek lehetővé teszik a 4. cikk (1) bekezdése értelmében a hagyományos tulajdonságok értékelését,
- a mezőgazdasági termék, illetve élelmiszer tulajdonságainak leírása, amely megadja a különleges tulajdonságokra vonatkozó főbb fizikai, kémiai, mikrobiológiai és/vagy érzékszervi tulajdonságokat,
- a különleges tulajdonságokra vonatkozó minimális követelmények és ellenőrzési eljárások.

7. cikk

(1) Mezőgazdasági termék, illetve élelmiszer különleges tulajdonságainak nyilvántartásba vételét kizárólag csoportosulás kérelmezheti.

(2) A termékleírást is tartalmazó kérelmet annak a tagállamnak az illetékes hatóságához kell benyújtani, ahol a csoportosulás székhelye található.

(3) Amennyiben az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy a kérelem megfelel a 4., 5. és 6. cikk rendelkezéseinek, a kérelmet a Bizottsághoz továbbítja.

(4) Legkésőbb e rendelet hatálybalépésekor a tagállamok az általuk kijelölt illetékes hatóságok adatait közléteszik, és azokról tájékoztatják a Bizottságot.

8. cikk

(1) A 7. cikk (3) bekezdésében említett bejegyzési kérelem kézhezvételének időpontjától számított hat hónapon belül a Bizottság továbbítja a lefordított kérelmet a többi tagállamnak.

Amint az első albekezdésben említett továbbítás megtörtént, a Bizottság az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* közléteszi a 7. cikkben említett illetékes hatóság által továbbított kérelem főbb pontjait, különös tekintettel a mezőgazdasági termékeknek,

illetve élelmiszernek a 6. cikk (2) bekezdése első francia bekezdésében előírtak szerinti nevére, valamint a kérelmező nevét és címét.

(2) A tagállamok illetékes hatóságai gondoskodnak arról, hogy mindenki, aki jogos gazdasági érdekét bizonyítani tudja, megismerhesse az (1) bekezdésben említett kérelmet. Ezen felül és a tagállamok hatályos szabályaival összhangban az említett illetékes hatóságok hozzáférést biztosíthatnak más, jogos érdekekkel rendelkező fél számára is.

(3) Az (1) bekezdésben említett közzétételt követő öt hónapon belül bármely természetes vagy jogi személy, akinek jogos érdekét a nyilvántartásba vétel érinti, kifogást emelhet a tervezett bejegyzés ellen úgy, hogy megfelelően indokolt nyilatkozatot küld annak a tagállamnak az illetékes hatóságához, ahol szokásos tartózkodási helye található vagy ahol honos.

(4) A tagállamok illetékes hatóságai meghoznak minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy a (3) bekezdésben említett nyilatkozatot az előírt határidőn belül figyelembe vegyék. A tagállamok saját kezdeményezéssel is emelhetnek kifogást.

9. cikk

(1) Amennyiben hat hónapon belül nem érkezik kifogás a Bizottsághoz, úgy az a 3. cikkben meghatározott nyilvántartásba felveszi a 8. cikk (1) bekezdésében említett főbb pontokat, és az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* közléteszi azokat.

(2) Amennyiben kifogás érkezik a Bizottsághoz, úgy az három hónapon belül felkéri az érintett tagállamokat, hogy további három hónapon belül belső eljárásiuknak megfelelően egymás között állapodjanak meg. Amennyiben:

a) megegyezésre jutnak, az érintett tagállamok értesítik a Bizottságot a megegyezés valamennyi részletéről, valamint a kérelmező és a kifogást emelő véleményéről. Amennyiben a 6. cikk (2) bekezdése alapján közölt adatok nem változtak, a Bizottság e cikk (1) bekezdése szerint jár el. Egyéb esetekben ismét kezdeményezi a 8. cikkben megállapított eljárást;

b) nem jutnak megegyezésre, a Bizottság a 19. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően dönt a nyilvántartásba vételről. Amennyiben úgy dönt, hogy nyilvántartásba veszi a különleges tulajdonságokat, a Bizottság e cikk (1) bekezdésével összhangban jár el.

10. cikk

(1) Bármely tagállam bejelentheti, hogy egy különleges tulajdonságokra vonatkozó közösségi tanúsítvánnyal rendelkező mezőgazdasági termék, illetve élelmiszer termékleírásában megadott valamely kritérium megszűnt.

(2) Az (1) bekezdésben említett tagállam bejelentését az érintett tagállamhoz intézi. Az érintett tagállam a panaszt kivizsgálja és tájékoztatja a másik tagállamot a vizsgálat eredményéről, valamint a megtett intézkedésekről.

(3) Ha a szabálytalanságok ismétlődnek és a tagállamok nem tudnak megegyezni, megfelelően indokolt kérelmet kell a Bizottsághoz benyújtani.

(4) A Bizottság a kérelmet úgy vizsgálja meg, hogy konzultál az érintett tagállamokkal. A Bizottság a 19. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően adott esetben megteszi a szükséges lépéseket. Ezek közé tartozhat a nyilvántartásból való törlés is.

11. cikk

(1) A tagállam a felségterületén honos csoportosulás kérésére kezdeményezheti a termékleírás módosítását.

(2) A Bizottság gondoskodik a módosítási kérelemnek és a kérelmező nevének, címének az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* történő közzétételéről. A 8. cikk (2), (3) és (4) bekezdését kell alkalmazni.

A tagállam illetékes hatóságai gondoskodnak arról, hogy minden termelő és/vagy feldolgozó, aki azt a termékleírást alkalmazza, amelynek a módosítását indítványozták, értesüljön a közzétételről.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott közzététel időpontjától számított három hónapon belül bármely termelő és/vagy feldolgozó, aki a módosítási kérelemmel érintett termékleírást használja, az eredeti termékleírást fenntarthatja, ha nyilatkozatot továbbít a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságához, amely, megfelelő esetben saját megjegyzéseivel kiegészítve, továbbítja azt a Bizottságnak.

(4) Amennyiben a (2) bekezdésben megállapított közzététel időpontjától számított négy hónapon belül nem érkezik a (3) bekezdésben említett kifogás vagy nyilatkozat a Bizottsághoz, a Bizottság a 3. cikkben meghatározott nyilvántartásba veszi és az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* kihirdeti a kért módosítást.

(5) Amennyiben kifogás vagy a (3) bekezdésben említett nyilatkozat érkezik a Bizottsághoz, a módosítást nem veszik nyilvántartásba. Ebben az esetben az (1) bekezdésben említett kérelmező csoportosulás a 7–9. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően új tanúsítványt kérelmezhet a különleges tulajdonságok számára.

12. cikk

A 19. cikkben megállapított eljárással a Bizottság közösségi szimbólumot határozhat meg, amelyet olyan mezőgazdasági termékek, illetve élelmiszerek címkéjén, csomagolásán és reklá-

mózisánál használhatnak, amelyek e rendelettel összhangban rendelkeznek a különleges tulajdonságokra vonatkozó közösségi tanúsítvánnyal.

13. cikk

(1) A 9. cikk (1) bekezdésében meghatározott kihirdetés időpontjától kezdődően az 5. cikkben említett elnevezést a 15. cikk (1) bekezdésében említett jelzéssel, valamint adott esetben a 12. cikkben említett közösségi szimbólummal együtt fenntartják annak a mezőgazdasági terméknek vagy élelmiszernek, amely megfelel a közzétett termékleírásnak.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, a közzétett termékleírásnak megfelelő mezőgazdasági termék vagy élelmiszer számára csak az elnevezést tartják fenn, amennyiben:

a) a csoportosulás így kérte nyilvántartási kérelmében;

b) a 9. cikk (2) bekezdése b) pontjában említett eljárásból nem derül ki, hogy az elnevezés használata a hasonló mezőgazdasági termékek és élelmiszerek körében jogszerű, elismert és gazdasági jelentőséggel bír.

14. cikk

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy legkésőbb hat hónappal e rendelet hatálybalépését követően létrehozzák azokat a felügyeleti rendszereket, amelyeknek feladata ellenőrizni, hogy a különleges tulajdonságokra vonatkozó tanúsítvánnyal rendelkező mezőgazdasági termék, illetve élelmiszer megfelel-e a leírásban megállapított kritériumoknak.

(2) A felügyeleti rendszer egy vagy több kijelölt felügyelő hatóságból és/vagy a tagállam által e célra elismert magánszervekből állhat. A tagállamok a kijelölt hatóságok és/vagy elismert szervek, valamint hatáskörük jegyzékét továbbítják a Bizottság részére. A Bizottság ezeket az adatokat az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* közzéteszi.

(3) A kijelölt felügyelő hatóságoknak és/vagy magánszerveknek megfelelő garanciát kell adniuk arra nézve, hogy az ellenőrzésük alá tartozó valamennyi termelő vagy feldolgozó tekintetében tárgyilagosan és pártatlanul járnak el, valamint folyamatosan rendelkezniük kell megfelelő szakértőkkel és erőforrásokkal, akikre és amelyekre a különleges tulajdonságokra vonatkozó közösségi tanúsítvánnyal rendelkező mezőgazdasági termékek és élelmiszerek ellenőrzéséhez van szükség.

Amennyiben a felügyeleti rendszer egyes ellenőrzésekhez harmadik szerv szolgáltatásait veszi igénybe, úgy annak a szervnek is rendelkeznie kell ugyanezekkel a garanciákkal. A kijelölt felügyelő hatóságok és/vagy jóváhagyott magánszervek azonban továbbra is felelnek a tagállammal szemben az ellenőrzés egészéért.

1998. január 1-jétől kezdve ahhoz, hogy a tagállam e rendelet alkalmazásában jóváhagyjon egy szervet, annak eleget kell tennie az 1989. június 26-i EN 45011 szabványban megállapított követelményeknek.

(4) Amennyiben egy tagállam kijelölt felügyelő hatósága és/vagy magánszerve megállapítja, hogy a tagállam által kiadott különleges tulajdonságokra vonatkozó tanúsítvánnyal rendelkező mezőgazdasági termék, illetve élelmiszer nem felel meg a termékleírásban meghatározott feltételeknek, a kijelölt hatóság és/vagy magánszerv megteszi az e rendelet betartásához szükséges intézkedéseket. Az ellenőrzés során tett intézkedésekről tájékoztatja a tagállamot. Az érintett feleket tájékoztatni kell minden döntésről.

(5) Amennyiben a felügyeleti szerv a (2) és (3) bekezdésben említett követelményeknek nem tesz eleget, a tagállam visszavonja tőle az engedélyt. Erről tájékoztatja a Bizottságot, amely az elismert szervek módosított jegyzékét közzéteszi az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában*.

(6) A tagállamok meghozzák azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az olyan termelők, akik megfelelnek ennek a rendeletnek, hozzáférhessenek az ellenőrzési rendszerhez.

(7) Az e rendeletben előírt ellenőrzések költségeit a különleges tulajdonságokra vonatkozó tanúsítványt használók állják.

15. cikk

(1) Kizárólag a nyilvántartásba vett termékleírásnak megfelelő termelők használhatják a következőket:

- a 19. cikkben megállapított eljárás alapján meghatározandó jelzés,
- adott esetben a közösségi szimbólum, valamint
- a 13. cikk (2) bekezdésére figyelemmel a bejegyzett név.

(2) Amikor a termelő a nyilvántartásba vételt követően először használja a 13. cikk (1) bekezdése vagy (2) bekezdése alapján számára fenntartott nevet, még abban az esetben is, ha az eredeti kérelmező csoportosulás tagja, ezt a megfelelő módon bejelenti az alapítás helye szerinti tagállam kijelölt felügyelő hatóságának vagy szervének.

(3) A kijelölt felügyelő hatóság vagy szerv biztosítja, hogy a termelő megfelelően a közzétett leírásnak mielőtt a termék a piacra kerül.

16. cikk

A nemzetközi megállapodások sérelme nélkül ezt a rendeletet kell alkalmazni a harmadik országból származó mezőgazdasági termék és élelmiszer esetében, ha a harmadik ország:

- képes a 4. és 6. cikkben említett garanciákkal azonos vagy velük egyenértékű garanciákat nyújtani,
- a 14. cikkben meghatározott rendelkezésekkel egyenértékű ellenőrzési szabályozással rendelkezik,

- készen áll arra, hogy a Közösségből származó és a különleges tulajdonságokra vonatkozó közösségi tanúsítvánnyal rendelkező mezőgazdasági termékeket és élelmiszereket a Közösségben biztosítással megegyező védelemben részesítse.

17. cikk

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy biztosítsák a jogi védelmet a 15. cikk (1) bekezdésében említett jelzéssel és adott esetben a 12. cikkben említett közösségi szimbólummal való visszaélés vagy annak félrevezető használata, valamint a 13. cikk szerint nyilvántartott és fenntartott nevek bármilyen utánezetei ellen.

(2) A bejegyzett nevek védelemben részesülnek a fogyasztók félrevezetésére irányuló minden gyakorlattal szemben, ideértve többek között az olyan gyakorlatot is, amely azt sejteti, hogy a mezőgazdasági termék, illetve élelmiszer rendelkezik a különleges tulajdonságokra vonatkozó közösségi tanúsítvánnyal.

(3) A tagállamok értesítik a Bizottságot és a többi tagállamot a megtett intézkedésekről.

18. cikk

A tagállamok megteszik a megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy a nemzeti szinten használt kereskedelmi megnevezéseket ne lehessen összetéveszteni a 13. cikk (2) bekezdése szerint nyilvántartásba vett és fenntartott nevekkkel.

19. cikk

A Bizottságot a tagállamok képviselőiből összeállított bizottság segíti, amelynek elnöke a Bizottság képviselője.

A Bizottság képviselője tervezetet nyújt be a bizottság számára a meghozandó intézkedésekről. A bizottság, az elnöke által az ügy sürgősségére tekintettel megállapított határidőn belül, véleményt nyilvánít a tervezetről. A véleményt a Szerződés 148. cikkének (2) bekezdésében a Tanácsnak a Bizottság javaslata alapján elfogadandó határozataira előírt többséggel kell meghozni. A bizottságban a tagállamok képviselőinek szavazatait az említett cikkben meghatározott módon kell súlyozni. Az elnök nem szavazhat.

A Bizottság a tervezett intézkedéseket elfogadja, ha azok összhangban vannak a bizottság véleményével.

Ha a tervezett intézkedések nincsenek összhangban a bizottság véleményével, vagy a bizottság nem nyilvánított véleményt, a Bizottság a meghozandó intézkedésekről haladéktalanul javaslatot terjeszt a Tanács elé. A Tanács minősített többséggel határoz.

Ha a javaslatnak a Tanács elé terjesztésétől számított három hónapon belül a Tanács nem döntött, a javaslatot a Bizottság fogadja el.

20. cikk

E rendelet alkalmazásának részletes szabályait a 19. cikkben megállapított eljárással összhangban kell elfogadni.

A jelentés különösen a 9. és a 13. cikk alkalmazásának következményeire terjed ki.

21. cikk

Az e rendelet hatálybalépésének dátumát követő öt éven belül a Bizottság jelentést nyújt be a Tanácsnak a rendelet alkalmazásáról, a megfelelő javaslatokkal együtt.

22. cikk

Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő tizenkét hónap elteltével lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 1992. július 14-én.

a Tanács részéről
az elnök
J. GUMMER

*MELLÉKLET***Az 1. cikk (1) bekezdésében említett élelmiszerek**

- sör,
 - csokoládé és egyéb kakaótartalmú ételkészítmények,
 - cukrászsütemények, kenyér, édes tészták, torták, kekszek és egyéb sütőipari termékek,
 - tészták, főzve vagy főzés nélkül, töltve vagy töltelék nélkül,
 - előfőzött ételek,
 - fűszerezett kész mártások,
 - levesek vagy erőlevesek,
 - növényi kivonatból készült italok,
 - jégkrém és szörbetek.
-